

Ελληνικά κόμματα στο εξωτερικό Περιττή και επιζήμια παρουσία...

Έντονη είναι η ανησυχία και αγωνία της ομογένειας για τα εθνικά θέματα.

Όπως έχουν εξελιχθεί οι συνθήκες σήμερα, βρισκόμαστε εντελώς όμηροι της τουρκικής πολεμικής πολιτικής για την υφαρπαγή της εθνικής μας κυριαρχίας. Με την πίεση μάλιστα των

«συμμάχων» αποδοχής όρων λύσεως των διαφορών μας για την ικανοποίηση των τουρκικών απαιτήσεων. Η κατάσταση όπως εξελίσσεται, είναι άκρως επικίνδυνη από κάθε άποψη.

Στρατιωτικοί και γεωπολιτικοί αναλυτές καθημερινά κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου και συνιστούν την άμεση αλλαγή νοοτροπίας της πολιτικής ηγεσίας, με την εγκατάλειψη της υποτακτικής πολιτικής, μέσω των «φιλικών» διαπραγματεύσεων. Έχει αποδειχτεί περίτρανα ότι δεν υπάρχει πλέον ίχνος φιλίας ή καλής πίστης από πλευράς της γείτονος, η οποία με κάθε τρόπο επιδιώκει να επιβάλει διά της βίας τη θέλησή της.

Και είναι ξεκάθαρο ότι με την εξωτερική πολιτική, που ακολουθεί η Ελλάδα τις τελευταίες δεκαετίες οδηγούμαστε ολοταχώς σε πλήρη υποταγή.

Η νηφαλιότητα και η διακριτική διπλωματία, όπως έχει πλέον αποδειχτεί, δεν αποφέρει θετικά αποτελέσματα, όταν απέναντί σου έχεις εχθρική χώρα. Ας μην έχουμε αυταπάτες. Ούτε οι οργανισμοί ούτε οι χώρες που έδειξαν κάποιο ενδιαφέρον, είναι διατεθειμένες να εμπλακούν σε μία πολεμική σύρραξη με ένα κράτος, που αποτελεί μια καλή αγορά για τα προϊόντα τους και εξυπηρετεί τις εμπορικές τους συναλλαγές στην περιοχή.

Και τώρα το ερώτημα είναι τι μέλλει γενέσθαι. Θα συνεχίσει η κυβέρνηση να επικαλείται συνθήκες, διεθνείς οργανισμούς, ανώτατα δικαστήρια κτλ;

Γεγονός είναι ότι έπαυσε προ πολλού η εποχή που συνεργαζόμαστε με ξένους, συνομιλώντας και αγγίζοντας τα προβλήματά μας με ευγένεια και διακριτικότητα.

Η Ελλάδα και η Κύπρος μπορεί μεν να θεωρούνται μικρά κράτη-μέλη, προασπίζουν όμως με ετοιμότητα αυτοθυσίας τα χερσαία, εναέρια και θαλάσσια ευρωπαϊκά σύνορα. Γι' αυτό και θα πρέπει να απαιτήσουμε τις αρχές και τις αξίες των εταίρων μας, όχι μόνο για τα ελληνοτουρκικά, αλλά για να μπορέσουμε να επιβιώσουμε ως έθνος και ως λαός.

Τα κόμματα και οι 300 της βουλής φέρουν ακέραια την ευθύνη για τις δυσμενείς εξελίξεις και είναι καθόλα συνυπεύθυνοι για την αβέβαιη πορεία της χώρας.

Ας μη ξεχνάμε, όταν πριν λίγα χρόνια η πρόεδρος της Βουλής κ. Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα, κατά την ορκωμοσία του προέδρου της Δημοκρατίας Κάρολου Παπούλια μίλησε για τον περιορισμό της Εθνικής μας κυριαρχίας και την παραβίαση των Δικαιωμάτων των πολιτών από τις εξουσίες, κανένα από τα πολιτικά κόμματα δεν αντέδρασε...

Επανελημμένα έχω επισημάνει, ότι η δημιουργία ελληνικών κομμάτων στο εξωτερικό είναι περιττή και επιζήμια και ως οπαδοί ταυτιζόμαστε άμεσα με τις αρνητικές και προδοτικές κατά καιρούς ληφθείσες αποφάσεις.

Ο πατριωτικός ρόλος μας, πιστεύω, ως οργανωμένη ομογένεια είναι η άσκηση πίεσης προς τις κατά τόπους αρχές για την υποστήριξη των δικαίων θέσεών μας.

Το αποδείξαμε με τις αλληπάλληλες ενέργειές μας, αποτέλεσμα των οποίων ήταν η διαφοροποίηση της εξωτερικής Καναδικής πολιτικής έναντι της Τουρκίας...